

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ J.**, bytom **Z. 2/ F.**, bytom **Z.**, *zastúpení advokátom JUDr. J.*, Advokátska kancelária v S., proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad v Prešove**, Masarykova č. 10, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 6. októbra 2006 č. 2006/01952-FM, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/33/2006 – 70 zo dňa 6. marca 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/33/2006 - 70 zo dňa 6. marca 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je v súlade so zákonom č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim (ďalej len „zákon“). Krajský súd konštatoval, že konanie v zmysle ustanovení uvedeného zákona je rozdelené na etapy, z ktorých každá nasledujúca začína po právoplatnosti rozhodnutí správneho orgánu, ktorým sa končí predchádzajúca etapa. Poukázal na to, že v danej veci

zo skutkových okolností vyplýva, že v danom prípade 1. etapa konania bola ukončená vydaním rozhodnutia č. OPPaLH-2002/15187-2-Va zo dňa 31.3.2003, ktoré po tom, čo o námietkach rozhodol príslušný odvolací orgán (rozhodnutím č. 2003/00460-FM zo dňa 7.7.2003 s jeho opravou zo dňa 20.10.2003) nadobudlo právoplatnosť dňa 31.3.2003; druhá etapa bola ukončená schválením projektu pozemkových úprav vydaním rozhodnutia č. OPÚ-2006/0019-4-VJ zo dňa 29.5.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.6.2006. Krajský súd ďalej konštatoval, že pokiaľ žalobcovia v 3. etape týkajúcej sa vykonania projektu pozemkových úprav podľa §§ 15 a nasl. zákona opätovne namietajú skutočnosti, ktoré súvisia so skúmaním splnenia podmienok konania podľa § 1, § 2 a § 7 zákona, sú v tomto štádiu konania bezpredmetné, pretože bolo o nich právoplatne rozhodnuté rozhodnutím zo dňa 31.3.2003. S poukazom na znenie § 9 ods. 1, druhá veta zákona, podľa ktorého na námietky podané po určenej lehote a na námietky, ktoré neobsahujú odôvodnenie sa neprihliada, uviedol, že v konkrétnom prípade síce 159 vlastníkov vyslovilo nesúhlas, ale tento bližšie neodôvodnili, preto na ne správny orgán neprihliadal. Stotožnil sa s argumentáciou žalovaného týkajúcou sa legálnosti zriadenia ZO SZZ a zmlúv o prenechaní nehnuteľností na dočasné užívanie. Neprihliadol na námietku žalobcov, pokiaľ ide o späťvzatie návrhu na začatie administratívneho konania, pretože z administratívneho spisu mal preukázané, že návrh na začatie správneho konania podal splnomocnený zástupca Ing. J., ktorý bol na to oprávnený v zmysle splnomocnenia zo dňa 18.3.2001 odsúhlaseného výročnou členskou schôdzou ZO SZZ dňa 18.3.2001, na základe ktorého zastupoval všetkých 148 užívateľov záhradiek, a preto predseda ZO SZZ nebol kompetentný konať v tejto veci. Krajský súd považoval za nedôvodnú aj námietku právneho zástupcu žalobcov vznesenú na pojednávaní súdu, ktorou tvrdil, že o pozemkoch, ktoré tvoria záhradkovú osadu, rozhodol správny orgán rozhodnutím č. OPPaLH-98/37530-Ši zo dňa 11.12.1998 podľa zákona č. 229/1991 Zb. tak, že priznal vlastníctvo k týmto nehnuteľnostiam jednotlivým členom pozemkového spoločenstva aj napriek ustanoveniu § 11 ods. 1, písm. e/ uvedeného zákona, pretože uvedeným rozhodnutím nebolo rozhodnuté o reštitučných nárokoch, ale týmto rozhodnutím správny orgán schválil register obnovenej evidencie pozemkov podľa § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z.z.. Podľa názoru krajského súdu pokiaľ právny zástupca žalobcov poukazyval na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 27.11.2007 vo veci Urbárska obec T. B. proti Slovenská republika, tento rozsudok rieši problematiku náhrad ich výšky a dodržania rovnováhy a ekvivalencie medzi skutočnou cenou pozemkov vlastníkov a cenou pozemkov, ktoré dostali ako náhradu, pričom v súvislosti s prevodom pozemkov na záhradkárov

konštatoval, že tento zásah do majetkových práv pôvodných vlastníkov bol uskutočnený „za podmienok ktoré stanovuje zákon a vo verejnom záujme.“

Krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca bol v konaní neúspešný a žalovanému toto právo neprislúcha.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolali žalobcovia. Žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Nesúhlasili s právnym názorom súdu prvého stupňa. Vytýkali súdu prvého stupňa, že rozhodol v rozpore so zisteným skutkovým a právnym stavom. Uviedli, že v konaní poukazovali na skutočnosť, že správny orgán postupoval v rozpore so zákonom č. 64/1997 Z.z., keď vysporiadal vlastníctvo k pozemkom v kat. úz. Z. i keď nemal preukázané splnenie podmienok podľa zákona a to najmä, že sa jednalo o záhradkovú osadu zriadenú podľa predtým platných predpisov, že k pozemkom mala záhradkárská osada platne uzavretý užívateľský vzťah a že bola splnená požiadavka potrebného počtu užívateľov pozemkov v záhradkovej osade. Ďalej uviedli, že v priebehu konania taktiež poukazovali na skutočnosť, že konanie nemalo prebiehať z toho dôvodu, že vlastníkom pozemkov vypovedal nájomný vzťah užívateľov pozemkov. Namietali postup súdu prvého stupňa, keď všetky tvrdenia žalobcov považoval za neopodstatnené. Súčasne nesúhlasili s názorom súdu prvého stupňa pokiaľ išlo o rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 27.11.2007. Dôvodili, že z tohto rozhodnutia vyplýva, že došlo k porušeniu základných ľudských práv u sťažovateľa (Urbárskej obce T. T.). Uviedli, že vzhľadom k tomu, že v prípade žalobcov správne orgány postupovali podľa rovnakého právneho predpisu a rovnakým spôsobom ako je uvedené v rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva, je možné teda konštatovať, že k porušeniu čl. 1 Protokolu 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol v SR publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 209 v ročníku 1992, došlo aj u žalobcov, s poukazom, že v zmysle aplikačnej praxe prijatej Ministerstvom spravodlivosti SR sú rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva pre slovenské súdy záväzné.

Žalovaný navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcov zamietol a rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 212 a nasl. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a dospel k názoru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný odvolanie zamietol a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o nariadení vykonania projektu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva pozemkov v záhradkovej osade ZO SZZ 31-26 B. R. v kat. úz. Z. podľa § 15 ods. 1 zákona, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmovacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný právoplatne rozhodol o vykonaní projektu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva pozemkov v zriadenej záhradkovej osade ZO SZZ 31-26 B. R. v kat. úz. Z. podľa § 15 ods. 1 zákona.

Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona tento zákon upravuje

- a) užívanie pozemkov v zriadených záhradkových osadách na základe nájomného vzťahu zriadeného týmto zákonom,
- b) postup obvodných pozemkových úradov, vlastníkov pozemkov v zriadených záhradkových osadách (ďalej len "vlastníci"), nájomcov a užívateľov pozemkov v zriadených záhradkových osadách a Slovenského pozemkového fondu v konaní o pozemkových úpravách podľa osobitného predpisu 1) (ďalej len "konanie") na účely vyporiadania vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách.

Tento zákon sa nevzťahuje na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách, ak k nim bolo zriadené právo osobného užívania.

Podľa § 6 zákona účastníkmi konania sú: a) užívatelia, b) záhradkárská organizácia, c) vlastníci, d) Slovenský pozemkový fond.

Predpokladom začatia konania o vykonanie projektu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva pozemkov v záhradkovej osade je právoplatné skončenie konania o schválení úvodných podkladov v zmysle §§ 6 až 9 zákona a právoplatné skončenie konania o vyhotovenie a schválenie projektu pozemkových úprav, ktorého súčasťou je aj konanie o priznaní náhrady vlastníkom pozemkov v záhradkovej osade, v zmysle §§ 10 až 14 zákona.

Podľa § 250 ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa v danej veci nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu zistil, že žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím č. 2006/01952-FM zo dňa 6.10.2006 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v spojení s § 18 ods. 2 zákona nevyhovet odvolaniu Pasienkoveho urbárskeho spoločenstva B. R. Z. a potvrdil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Humennom zo dňa 1.8.2006 č. j. OPÚ-2006/00019-6-VJ, ktorým rozhodnutím správny orgán prvého stupňa podľa § 15 ods. 1 zákona nariadil vykonanie projektu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade ZO SSZ 31-26 B. R. v kat. úz. Z. schváleného rozhodnutím č. OPÚ-2006/00019-4-VJ zo dňa 29.5.2006 a to na pozemku v kat. úz. S. parc. CKN č.1775; z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že žalovaný správny orgán mal preukázané, že na základe návrhu užívateľov pozemkov v záhradkovej osade ZO SSZ 31-26 B. R. v kat. úz. Z. správny orgán prvého stupňa zahájil konanie na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom uvedenej záhradkovej osade podľa § 7 ods. 1 zákona,

zabezpečil vyhotovenie registra pôvodného stavu a oznámil začatie konania na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade, zároveň zverejnil úvodné podklady – RPS a GP a známym vlastníkom doručil výpis z úvodných podkladov, správny orgán prvého stupňa OÚ-OPPLH rozhodnutím č. OPPaLH-2003/15187-2-Va zo dňa 31.3.2003 schválil úvodné podklady a následne vypracoval návrh projektu, proti ktorému podal námietky vlastník pozemku Pasienkové urbárske spoločenstvo B. R. Z., o ktorých rozhodol rozhodnutím KPÚ v Prešove č.j. 2006/00114-FM zo dňa 22.2.2006 tak, že im nevyhovelo, následne po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o námietkach bol projekt podľa § 13 ods. 3 zákona rozhodnutím OPÚ-2006/00019-4-VJ zo dňa 29.5.2006 schválený a návazne na schválený projekt podľa § 15 ods. 1 zákona rozhodnutím zo dňa 1.8.2006 správny orgán prvého stupňa nariadil vykonanie projektu, proti ktorému rozhodnutiu sa odvolal vlastník pozemku Pasienkové urbárske spoločenstvo B. R. Z.; podľa názoru žalovaného správneho orgánu správny orgán prvého stupňa postupoval v konaní správne a v súlade so zákonom a dôvody odvolateľa považoval za neopodstatnené; žalobu na preskúmanie zákonnosti predmetného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu podali žalobcovia 1/, 2/ ako fyzické osoby – podieloví spoluvlastníci. Správne orgány oboch stupňov za účastníkov administratívneho konania považovali užívateľov pozemkov v predmetnej záhradkovej osade zastúpených splnomocneným zástupcom Ing. J. Pasienkové urbárske spoločenstvo B. R. Z. zastúpené predsedom J. a SPF, regionálny odbor Humenné, ktorým účastníkom aj doručili rozhodnutia zo dňa 1.8.2006 a 6.10.2006. Súd prvého stupňa v preskúmvacom konaní nekonal s účastníkmi administratívneho konania.

Vôľou zákonodarcu novelizáciou prvej normy ustanovenej v § 250 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 372p ods. 1, zákonom č. 384/2008 Z.z. účinného od 15.10.2008 bolo v preskúmvacom konaní súdu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo zabezpečiť ochranu účastníkovi správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté tak, že týchto účastníkov priberie do konania aj bez návrhu.

Vzhľadom k tomu, že zo spisového materiálu krajského súdu v danej veci vyplýva, že súd prvého stupňa v preskúmvacom konaní po účinnosti zákona č. 384/2008 Z.z. konal bez účasti účastníkov administratívneho konania a vo veci samej aj rozhodol napadnutým rozsudkom, bez toho, aby účastníkov administratívneho konania v zmysle § 250 ods. 1 O.s.p.

v spojení s § 372p ods. 1 pribral aj bez návrhu do preskúmovacieho konania súdu, odňal týmto účastníkom právo na súdny proces.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa uvedeným postupom dopustil v konaní takého procesného pochybenia, ktoré by mohlo mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia v preskúmovacom konaní súdu, keďže svojím postupom odňal právo na súdny proces účastníkovi, ktorý bol účastníkom správneho konania a ktorému právo byť účastníkom preskúmovacieho konania zaručuje právna norma ustanovená v § 250 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 372p ods. 1 v znení zákona č. 384/2008 Z.z..

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 221 ods.1, písm. f/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 2.

Odvolací súd vzhľadom na procesné pochybenie súdu prvého stupňa sa vecou samou nezaoberal. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude rozhodnúť o pribratí do preskúmovacieho konania ostatných účastníkov administratívneho konania v zmysle § 250 ods. 1 O.s.p., konať s nimi ako s účastníkmi konania a po rozhodnutí vo veci samej im doručiť konečné rozhodnutie vo veci.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval. Povinnosťou súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 3 v novom rozhodnutí vo veci samej bude opäť rozhodnúť o náhrade trov konania, pričom súčasne rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 10. marca 2010

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth